Visu zemju proletārieši, savienojieties!

ĻEŅINA KAROGS

Iznāk kopš 1950. gada 29. marta
Maksā 3 kap.

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Nr. 86 (5935)
CETURTDIEN,
1989. gada 20. jūlijā

Lauku aktualitātes: labības novākšana

Grūtais ražas laiks

Maizes rudeni —'89 pirmie uz kombainu tītavām iešūpoja agrofirmā «Sarkanais Oktobris» un Raiņa kolhozā. Nu druvās izbraukuši arī K. Marksa un M. Gorkija kolhozu kombainieri. Lai veiksmīgs maizei ir klēts ceļš!

Siena laiks bija normāls. Līt jau līja, bet pietiekoši bija arī saules un vēja. Plānotā lopbarības daudzuma sagāde tagad rajona saimniecībās tuvojas nobeigumam.

Klāt ražas novākšanas laiks. Un tas ir grūts. Daļa labības sējumu sakritusi veldrē, bet galvenais — sākušās lietavas, kas ļoti apgrūtina kombainu darbu.

Aizvakarrīt rajona dispečerdienestā paskaidroja: «Labības pļauju pagaidām uzsākuši tikai kolhozs «Sarkanais Oktobris», K. Marksa un Raiņa kopsaimniecības. Visvairāk padarīts pēdējā — novākti 99 hektāri.»

Devāmies uz Raiņa kolhozu. Ceļmalās labība dzeltē, bet kombainus neredz. Rasina smalks lietus, un ražu novākt nevar.

Saimniecības galvenais dispečers Aloizs Vjakse pastāstīja, ka pļaut ko ir (apsējušies taču pirmie rajonā, labība nobriedusi), bet traucē lietus. Novākti pirmie 100 hektāru. Otras miežu 76 hektāri nopļauti Zinaidas Anspokas vadītajā 1. ražošanas iecirknī. Iekulta 181 tonna. Te arī strādā labākie kombainieri. Anatolija Miglāna kontā ir 41 tonna iekūluma, 40 tonnas labības ievācis Vitolds Cakuls, 36 tonnas — Pēteris Domuļevs.

Raiņa kolhozā no 14 kombainiem druvās izgājuši 9. 1. iecirknī Kalvānos novāc sēklas timotiņu.

Pavisam jānovāc 1 403 hektāri labības. Tajā skaitā ir 435 hektāri rudzu, kas labi auguši, un 85 hektāri kviešu. 663 hektāri miežu padevušies viduvēji, 210 hektāri auzu — ne visai.

Ja atļaus laika apstākļi, labību kolhozā iespējams novākt divās nedēļās. Kārtu gaida lini, kuri aug 150 hektāros.

K. Marksa kolhozā novākti pirmie desmiti hektāru labības. Druvās strādātas nepilnas divas dienas —tāpat kā visur, arī te traucē lietus.

Dāsns jaunās ražas graudu birums ir kolhozā «Sarkanais Oktobris» — pāri par 40 centneriem no hektāra. Te nokopto hektāru skaits tuvojas simtam.

Pārējās rajona saimniecības ražas novākšanu uzsāks šajās dienās.

J. GURGONS

Uzvarētāji ciltsdarba konkursā

Latvijas republikāniskā ražošanas zinātniskā ciltsdarba apvienība «SELEKS» apkopojusi 1988. gada konkursa rezultātus. Par uzvarētājiem Vissavienībā atzītas vairākas mūsu republikas saimniecības, apbalvošanai Latvijā atvēlēti 128,8 tūkstoši rubļu.

Otrā prēmija — 7 000 rubļu un pirmās pakāpes diploms piešķirts šķirnes liellopu audzēšanas saimniecībām: kolhozam «Pededze» Alūksnes rajonā, kolhozam «Kopsolis» Valmieras rajonā un agrofirmai «Sarkanais Oktobris» mūsu rajonā.

Prēmijas piešķirtas arī par atsevišķu šķirnes čempionu un rekordistu izaudzēšanu. Agrofirmas «Sarkanais Oktobris» kolhozam par vaislas ērzeļa Sezams un ķēves Minūte izaudzēšanu — balva — 3 500 rubļu.

L. SILA

Izveidots kolhozs „Vanagi"

Beidzot kolhozs «Dubna» ir sadalījies. Izveidojušās divas saimniecības — «Dubna» un «Vanagi».

Par kolhoza «Vanagi» priekšsēdētāju ievēlēts P. Onckulis.

Tagad mūsu rajonā ir 19 kolhozi un 3 padomju saimniecības.

* * *

Suvorova kolhozā notikusi vadības maiņa. Par valdes priekšsēdētāju ievēlēts V. Lauzinieks.

Mikrorajons aug

Dzīvojamo namu pusotra miljona rubļu vērtībā Līvānu pārvietojamā mehanizētā kolonna būvē ne katru gadu un pat ne piecgadi. Bet tieši tāds darba apjoms gaida ģenerālo darbuzņēmēja organizāciju tuvākajos deviņpadsmit mēnešos.

Līvānos, Rīgas ielā 2 pamatus mazgimeņu kopmītnei ar 78 dzīvokļiem liek Vladimira Leopolda brigāde, ko vada Vladimirs Jeģorovs. Taču tā ir tikai viena no dzīvojamā kompleksa sastāvdaļām — rindā 45 dzīvokļu māja. Jaunceltnes pasūtītājs — Līvānu eksperimentālā bioķīmiskā rūpnīca. Bet jaunā mikrorajona iedzīvotāji Rīgas — Lāčplēša ielās saņems sengaidīto pārtikas preču veikalu, kas arī ir daļa no šī kompleksa.

Jāpiebilst, ka tiek būvēts 103. sērijas dzīvojamais nams, kas sola tā iedzīvotājiem augstākas klases komfortu, kā tik ļoti pietrūkst daudzām Līvānu dzīvojamajām celtnēm.

I. IVANOVA

Kolhoza jubileja

Rajona lielākā saimniecība — kolhozs «Rožupe» pagājušo sestdien atzīmēja 40 gadu jubileju.

Lietus bija mitējies, un pievakarē Rožupē uz saliņas, kur Feimanka met krasu līkumu, svinībās sanāca ļaužu simti. Mājinieki uzņēma daudzus ciemiņus — sacensības partneru — Maskavas apgabala Možaiskas rajona padomju saimniecības «Krasnij Baltijec» delegāciju, šefu organizāciju un kaimiņu kolhozu pārstāvjus.

Kolhoza jubilejas svinības sākās ar latviešu tautas sarkanbaltsarkanā karoga pacelšanu. Skanot mūzikai un visiem klātesošajiem stāvot kājās, mastā cēli uzvijās nacionālais simbols.

Atklājot svinīgo daļu, runāja kolhoza «Rožupe» valdes priekšsēdētājs J. Brakovskis. Viņš stāstīja par saimniecības attīstību, turpmākajām iespējām, pateicās visiem tiem, kas labākos mūža gadus atdevuši, neatlaidīgi strādādami druvās un fermās.

Atmiņās par kolektivizācijas sākumu, grūtajiem gadiem, kad par darbu kolhoznieki saņēma tikai gramus un kapeikas, dalījās bijušie priekšsēdētāji Antons Lejnieks (piecdesmito gadu nelielais Oškalna kolhozs), Jānis Vucāns (kolhozs «Dubna»), Jānis Čivkulis (kolhozs «Druva») un Francis Bulmeisters (kolhozs «Rožupe»).

Kolhoza «Rožupe» kolektīvu 40 gadu jubilejā sveica rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētājs Jānis Vucēns.

Vairāk nekā 300 darba veterānu un ražošanas pirmrindnieku saņēma Goda rakstus un balvas.

Svētki noslēdzās vēlā vakarā ar mākslinieciskās pašdarbības koncertu. Bet tie sākās no paša rīta ar slaucēju, arāju un šoferu profesionālās meistarības konkursiem un sacensībām. Uzvarētāji saņēma balvas.

J. AIZKALNS

Kā strādāts I pusgadā

Lauksaimniekiem ir ieviesta skaista tradīcija ik gadus rīkot fermu ziemas un pavasara skates. Tā ir tiešām jauka lieta, jo tas ierosina mūsos pārdomas par tīrības un kārtības nepieciešamību fermās.

Kaut gan vēl dažs labs mēdz teikt, — kūts paliek kūts, tur vieta lopiem, bet kāda gan lopiem vajadzīga tīrība. Diemžēl tas tā nav. Fermas tīrībai jāvelta vislielākā vērība un uzmanība. Neaizmirsīsim, ka tīrībai un kārtībai kā pie cilvēkiem, tā arī pie lopiem ir higiēniska un tīri praktiska nozīme. Tamdēļ tīriem jābūt ne vien lopiem, bet gaišām, tīrām, labi vēdinātām kūtīm un piena telpām.

To mēs visi skaidri zinām, ka nekārtība fermās atnes materiālos zaudējumus, jo no šādas fermas iegūtais piens ir zemas kvalitātes.

Bet, ja nu labi apskatāmies, tad jāprasa, vai tiešām apstākļi ir tik neciešami, ka rokas jāliek klēpī un jāpadodas nenovēršamajam? Protams, tā nav, taču trūkst piena ražotāju intensīvas līdzdarbības nelabvēlīgo apstākļu novēršanai.

Ka tas tiešām tā, to redzam dažās rajona saimniecībās, kur apstākļi laba piena iegūšanai ir labvēlīgi, atliek kārtīgi piestrādāt higiēniskā ziņā.

Siera rūpnīcas darbs lielā mērā ir atkarīgs no lopkopēju veikuma fermās. Ja tajās ir kārtīgs vadītājs ar augstu pienākuma apziņu, par piena kvalitāti nav jāsūdzas.

Kāda piena kvalitāte ir bijusi rūpnīcai piegādātajam pienam pirmajā pusgadā?

Kolhozi un padomju saimniecības rūpnieciskai pārstrādei piegādājuši 21 669,1 tonnu piena. No šī daudzuma pirmajai šķirai atbilst 92 procenti, otrajai šķirai 6,8 procenti un bezšķiras — 1,2 procenti.

Mūs, siera ražotājus, tas neapmierina, jo ne vienmēr standartam atbilstošs pirmās šķiras piens dod labu produkciju. Proti, siera ražošanas tehnoloģisko parametru nodrošināšanai vajadzīgie kvalitatīvie rādītāji ir vēl arī tādi, kas valsts standartos un tagad samaksas sistēmā nav paredzēti. Ar nākošo gadu visi šie rādītāji būs ietverti jaunajā valsts standartā, tad varbūt arī būs redzamas krasas izmaiņas kvalitātē.

Ražotājus pavisam neapmierina arī piens, kas ir slaukts no ar mastītu slimām govīm (9,4 procenti).

Daļā piegādātā piena (4,1 procents) paaugstināts sviestskābes baktēriju saturs, inhibirējošās vielas (2,6 procenti).

Un vēl, bez labiem higiēniskajiem rādītājiem pienam jābūt ar pietiekamu recēšanas spēju. Laboratorijā izdarītajās analīzēs pēc rūgšanas un recēšanas spējām pirmās klases piens nav konstatēts, otrajai klasei atbilst 17,5 procenti, trešajai — 82,5 procenti. Tas liecina, cik maza bioloģiska vērtība ir pienam. Šis rādītājs ir ļoti svarīgs Baltijas siera ražošanai.

Pēdējā laikā fermās sevišķi rūpīgi seko un interesējas par piena bakteriālo tīrību — reduktāzi, bet tai pašā laikā aizmirst mehānisko. Saimniecībām atpakaļ atgriezta 16,1 tonna nestandarta produkcijas.

Piena ražošanā vislabākie kvalitātes rādītāji ir kolhozam «Vārkava» (99 procenti), M Gorkija kolhozam (97,5 procenti), padomju saimniecībai «Rušona» (96,9 procenti).

Mūsu visu kopējā darbā ir vēl daudz neatrisinātu problēmu, bet ražot kvalitatīvu pienu ir iespējams katrā saimniecībā. Būsim prasīgāki pret sevi un citiem, rezultāti neizpaliks.

O. KĪVKO.
kolhozagrofirmas «Sarkanais Oktobris» Preiļu siera rūpnīcas izejvielu tehnoloģe

Visu paveic godam

Lai kādu darbu viņam uzticētu, Konstantīns Aizupietis—Pauniņš visu paveiks godam. Tā tas ir arī šovasar.

Kolhozā «Sarkanā ausma», kur Konstantīns Aizupietis—Pauniņš strādā, lopbarības sagāde ir karsts darba laiks. Ievajadzējās Franci Pauniņu, kas rīkojās ar siena presi, pārvietot uz vācu lopbarības gatavotāju kombainu. Aizvietotāju ilgi meklēt nenācās. Uz savācējpreses brāļa vietā sēdās Konstantīns Aizupietis—Pauniņš.

Kolhozā «Sarkanā ausma» no plānotajām 1 392 tonnām siena sagādāts jau pāri par 1 000 tonnām. Te liels nopelns ir arī Konstantīnam Aizupietim—Pauniņam. Viņš lopbarības sagādē strādā trīscientempos.

ATTĒLĀ: Konstantīns Aizupietis—Pauniņš.

J. SILICKA foto

Partijas dzīve: politiskā situācija un pārbūve

Vienotību vārdos un darbos

Ruta Lazdāne ūdenssaimniecības celtniecības 21. Preiļu pārvietojamajā mehanizētajā kolonnā par partijas pirmorganizācijas sekretāri nostrādājusi 11 gadus. Viņai ir liela dzīves un partijas darba pieredze. Melioratoru kolektīvā Rutu Lazdāni cienī kā partijas sekretāri un arī kā cilvēku, kurš ir vienmēr gatavs palīdzēt. Viņa labi pazīst šejienes ļaudis, bet visvairāk komunistus, kuru organizāciju vadījusi.

Laiks iet, un Rutai Lazdānei pienākuši pensijas gadi. Sagatavota laba maiņa — par melioratoru partijas pirmorganizācijas atbrīvoto sekretāru ievēlēts Vasilijs Volkovs. Viņš strādāja par drošības tehnikas inženieri, pabeidzis Viļņas Augstāko partijas skolu. Puisim ir zināšanas, kolektīvā labi pazīst viņu un viņš labi pazīst kolektīvu. Ir visas cerības, ka partijas pirmorganizācija Vasilija Volkova vadībā darbosies tikpat sekmīgi, komunisti būs tikpat aktīvi sabiedriskajā dzīvē un ražošanā kā tas bija Rutas Lazdānes laikos, labās partijas darba tradīcijas turpināsies.

Pieredzējušai partijas darbiniecei Rutai Lazdānei uzdevu dažus jautājumus.

— Kādas pārmaiņas pēdējos gados notikušas Jūsu vadītās partijas pirmorganizācijas darbībā?

— Komunisti sākuši vairāk un reālāk domāt. Par to liecina aktivitāte partijas sapulcēs. Ja apspriežam kolektīvam aktuālus jautājumus, sapulcēs klusētāju nav. Nāk daudz ierosinājumu, ieteikumu darba uzlabošanai. Arī no ierindas komunistu vidus. Un tas demokrātijas un atklātuma laikā ir labi.

— Partijas rindas papildinās vai samazinās?

— Papildinās. Pagājušajā gadā partijā uzņēmām galdnieku Leonīdu Petrovski un traktoristu Nikolaju Gladkihu. Šogad par komunistu kļuva mehānisko darbnīcu inženieris kontrolieris Jānis Ļeonovs. Pašlaik mūsu pirmorganizācijā ir 49 PSKP biedri.

Tiesa, pensionārs Jānis Smans no partijas izstājās. Mēs sapratām viņu — vecs un slims, ar mazu izglītību, kā pats teica, partijai neko nevar dot, un viņa lūgumu apmierinājām.

— Kāds pašreizējā sarežģītajā politiskajā situācijā jūsu kolektīvā ir mikroklimats?

— Normāls, visu laiku stabils un veselīgs. Strādniekiem nav ko savā starpā dalīt. Nav arī valodu barjeras. Viens otru saprotam, runājam kā latviešu, tā krievu valodā. Nacionālais jautājums mūsu kolektīvā nav aktuāls. Visiem ir jāstrādā un strādājam. Tas — galvenais.

— Vēl uzskata, ka komunistiem ir privilēģijas...

— Privilēģija ir tikai viena — būt avangardā, ar savu darbu un attieksmi pret kolektīvu rādīt paraugu pārējiem. Saka: komunists saņēma dzīvokli. Saņēma ne jau tāpēc, ka ir komunists, bet tāpēc, ka viņam vajadzīgs jumts virs galvas kā katram cilvēkam. Komunists cilvēks vien ir. Varbūt tikai, kā teic, cilvēks ar lielo burtu. Ja viņš ir īsts komunists.

Mūsu PSKP biedri ir īsti komunisti. Partijas sodu patlaban nav nevienam.

— Jūsu domas par demokrātiju pārbūves procesā.

— Demokrātijai vajadzīga liela disciplīna. Citādi tā pāraugs anarhijā. Jābūt vienotībai vārdos un darbos. Daudz vēl runājam. Bet jau Rainis teica: «Runas ir garas, darbs ir īss...». Vairāk jāstrādā. Raženāk, ar lielu atbildības sajūtu un atdevi. Tad tikai pārbūve ies uz priekšu.

— Ko vēl jūs gribētu teikt?

— Uzskatu, ka partijas sapulces nav obligāti jāsasauc katru mēnesi. Tās būtu rīkojamas pēc vajadzības. Varētu būt mēnesī pat divas sapulces, ja tas nepieciešams, varētu sapulce sanākt reizi divos un pat trijos mēnešos, ja nav vajadzības. Nebūsim burta kalpi. Rīkosimies demokrātiski, pēc apstākļiem.

Attiecībā uz biedra naudām, domāju, ka tās varētu būt mazākas, sevišķi komunistiem — pensionāriem. Ja mūsu komunists — strādnieks, teiksim, mēnesī saņem 400 rubļu algu, partijas biedra naudās viņam jāsamaksā 12 rubļi. Tas ir daudz.

Biedru naudu samaksas jāregulē.

— Paldies par sarunu! Paldies par darbu, ilgus gadus vadot partijas pirmorganizāciju! Aizejot pelnītā atpūtā, labi atpūsties.

Ar R. Lazdāni sarunājās
J. GURGONS

Kāpēc ceļi ir grambaini?

Lielākie pārmetumi, ko parasti saņem Preiļu 24. ceļu remontu un būvniecības pārvaldes darbinieki, allaž saistīti ar ceļu melno segu stāvokli.

Arī šobrīd asfaltēto ceļu remontdarbi, šķiet, nevirzās tik ātri, kā mēs, gājēji un braucēji, to vēlētos. Galu galā: **«Kāpēc ceļi ir tik grambaini?»**, pavaicāju 24. CRBP priekšniekam **ILGVARAM MUZIKANTAM**. Lūk, ko viņš pastāstīja.

— Šī gada limits mūsu pārvaldei — 6,5 tūkstoši tonnu asfaltbetona, ko attiecīgi sadalītu pa mēnešiem, jāsaņem no Daugavpils 1. ceļu būves rajona.

Ja tas būtu atkarīgs tikai no mūsu darba, ceļus izremontēt varējām līdz maija beigām. Taču bija jau aprīļa beigas, kad asfaltbetona ražošana tikai iesākās. Tā nu līdz Jāņu dienai bijām saņēmuši tikai 20 procentus no nepieciešamā asfaltbetona daudzuma. Darbi iekavējās. Šodien (12. jūlijā) mums tika paziņots, ka līdz mēneša beigām asfaltbetonu nesaņemsim nemaz. Līdzīga situācija atkārtojas no gada uz gadu. Taču šogad stāvoklis ir īpaši slikts.

— Bet kāpēc tā notiek? Kāds ir daugavpiliešu pamatojums?

— Nezinu, varbūt tā ir kāda «viltīga politika»...? Atteikumu iemesli un pamatojums ir visdažādākie: nav benzīna, degvielas, rūpnīca «stāv» utt. Taču Daugavpils 1. CBR resoriskās intereses asfaltbetonu ražojošā rūpnīca gan apmierina. Izskatās, ka daugavpilieši nav ieinteresēti īpaši palīdzēt mūsu rajonam un rūpējas tikai par saviem plāniem.

— Bet kāda situācija ir kaimiņu rajonos? Vai tur tāpat cieš no daugavpiliešu patvaļas?

— Nē. Lieta tāda, ka tikai ar 1. CBR, ja tā var teikt, sadarbojamies mēs vienīgie. Citus rajonus ar asfaltbetonu apgādā arī citi ceļu būves rajoni (Rēzeknes, Madonas u. c.).

Te gribu piebilst, ka, neskatoties uz limitiem, uz mazo, salīdzinājumā ar Daugavpili, jaudu utt., mūsu rajonam daudz izpalīdz Rēzeknes 9. CBR vadība. Pateicoties viņiem, šobrīd ar asfaltu noklāts posms līdz Rožupei uz Preiļu — Līvānu ceļa un arī — lielākās bedres Preiļu pilsētas ielās.

— Tātad, arī turpmākajam nekādu «gaišu perspektīvu»?

— Tā izskatās. Jāpiebilst, domāju, arī par to, ka ar šī gada 3. jūliju ceļu būvmateriālu kombināta 4. cehs, kas atrodas Aglonas stacijā, nodots Daugavpils 1. CBR rīcībā. Vadoties no līdzšinējās bēdīgās pieredzes, baidos, ka ar dzelzsbetonu mūsu rajonā drīz var izveidoties līdzīga situācija kā ar asfaltbetonu.

— Vai viss iepriekš teiktais nozīmē, ka 24. CRBP iestājusies dīkstāvē?

— Nē, protams. Darba mums pietiek. Taču izremontētus ceļus, kuri, kā jau teicu, varēja būt līdz maija beigām, drīzumā solīt nevaru.

Jautājumus uzdeva S. JOKSTE

Uz Poliju pēc diploma

Otrā kursa studentes Ligitu Latkovsku un Nadeždu Degtjarenko par labām sekmēm sesijā... atskaitīja no Daugavpils Pedagoģiskā institūta. Tiesa, pašas meitenes šis fakts nebūt nesarūgtināja, jo Filoloģijas fakultātes studentēm pavērās iespēja turpināt poļu valodas apguvi Ščecinas universitātē. Daugavpils augstskola pirmo reizi sūta savas studentes mācīties ārzemēs.

Vai maz jāstāsta, cik liels bija pretendentu konkurss un cik loti nozīmīgs meitenēm izrādījās nesen nodibinātās poļu nacionālās kultūras biedrības «Promien» («Stars») ieteikums? Daugavpilij arvien vairāk ir nepieciešami poļu valodas pasniedzēji. Pirms mēneša izveidotajā specializētajā bērnudārza grupā visi bērni un audzinātāji sarunājas poliski.

— Pēc mūsu iniciatīvas septembrī pie bērniem ieradīsies trīs pedagogi no Varšavas, — stāsta biedrības «Promien» priekšsēdētājs Henriks Svirkovskis. — Turklāt mēs ceram, ka mūsu brīvprātīgie palīgi no Polijas Tautas Republikas neatstās bez uzmanības arī pirmo klasi ar poļu mācību valodu, kas atsāks darbu pēc četrdesmit gadu ilga pārtraukuma.

Mācības šajā klasē vadīs vietējie pasniedzēji, no kuriem daļa patlaban ceļ kvalifikāciju PTR mācību centros. Polijas vasaras nometnēs atpūšas arī vairāk nekā 40 jauno biedrības «Promien» biedru, kam šis brauciens ir apbalvojums par centīgu dzimtās valodas un savas tautas vēstures apguvi.

Ar Polijas biedrību «Polonia», kas uztur sakarus ar tautiešiem ārzemēs, biedrība «Promien» vienojusies, ka vislabāk sagatavotajiem Daugavpils vidusskolu absolventiem tiks rezervētas vietas dažādu Polijas mācību iestāžu sagatavošanas kursos. Pēc to beigšanas viņi bez eksāmeniem kļūs par studentiem.

Tas viss ir tikai daļa no darba, ko veic viena no visaktīvākajām Daugavpils nacionālajām kultūras biedrībām. Lielus panākumus gūst arī mākslinieciskās pašdarbības koncerti, kas ik mēnesi notiek pilsētas lielākajā kultūras pilī. Nesen šādu koncertu apmeklēja populārā poļu žurnāla «Przyjazn» žurnālisti, kas vēlējās pastāstīt savien lasītājiem par biedrības «Promien» darbību.

Jaunajai biedrībai jau ir savas telpas. Protams, tās ir šaurākas nekā gribētos, tomēr te pietiek vietas vairāk nekā 9 tūkstošiem grāmatu. Bija arī iespējams uzņemt viesus, kas nesen bija ieradušies no Poznaņas, Belostokas, Ščecinas un Krakovas. Poļu tūristiem tika piedāvāti dažādi maršruti pa gleznaino Latgales novadu. Savukārt biedrības «Promien» biedri apmeklēs savu vēsturisko dzimteni.

LATINFORM

Demokrātijas mēģinājums

Šī gada jūnijā pirmo reizi rajona skolu vēsturē Riebiņu vidusskolā tika izziņotas skolas direktora vēlēšanas.

Pieteicās un tika noklausītas trīs kandidatūras. Diemžēl uz šo izšķirošo sapulci nebija ieradušās pat divas trešdaļas no skolas darbiniekiem kolektīva. Līdz ar to sapulce nebija lemtspējīga. Pēc nedēļas, kad skolas kolektīvs sapulcējās vēlreiz, divi no direktora amata kandidātiem bija pārdomājuši. Uz šo vietu pretendēja vairs tikai viena skolotāja no Gulbenes rajona. Taču arī šoreiz vēlēšanas (kur kandidātei bija jāsavāc 50 procenti balsu plus vēl viena balss) palika bez rezultāta.

Tā nu Riebiņu vidusskola, jaunajam mācību gadam tuvojoties, ir vēl bez direktora.

Rajona tautas izglītības nodaļā teica, ka atkārtotas vēlēšanas vairs nenotiks, bet pretendenti uz direktora vietu joprojām tiek gaidīti.

S. JOKSTE

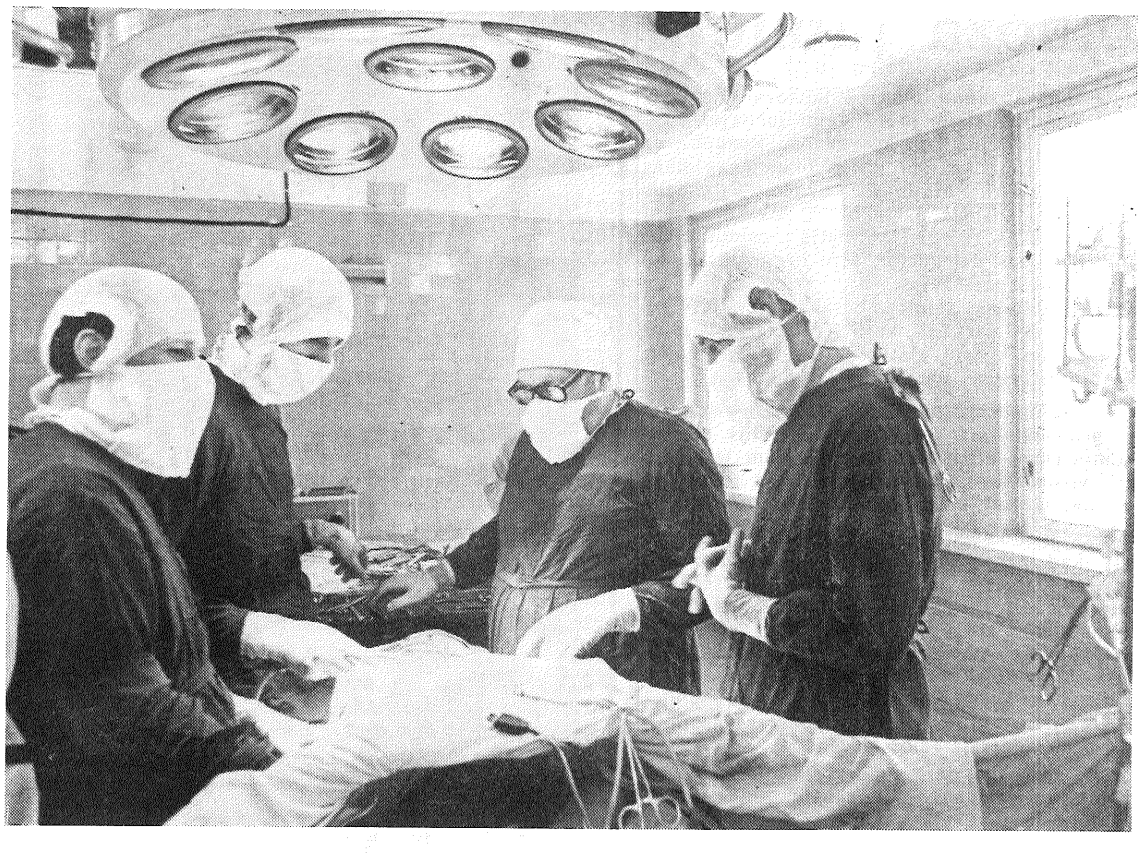

Pie Viļņas kardioķirurgiem

LIETUVAS PSR Republikāniskajā sirds un asinsvadu ķirurģijas centrā Viļņā, ko vada PSRS Medicīnas zinātņu akadēmijas korespondētājloceklis, PSRS Valsts prēmijas laureāts profesors Algimants Marcinkēvičs, izdaritas sarežģītas operācijas, lai likvidētu iedzimtās un iegūtās sirdskaites. Tiek protezēti reimatisma bojāti sirds vārstuļi, ar ķirurģiskas iejaukšanās palīdzību tiek atjaunota sirds vainagartēriju asinsrite. Viļņa ir otrā pilsēta valstī, kuras kardioķirurgiem piešķirtas tiesības izdarīt sirds pārstādīšanas operācijas.

☐ ATTĒLĀ: operē Algimanta Marcinkēviča (otrais no labās) brigāde.

TASS fotohronika

Par rajona ienākumu un patēriņa naudas bilanci

21. jūnijā notika rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas sēde, kurā apspriesta jautājumu par pasākumiem, kas veicami, lai uzlabotu rajona ienākumu un patēriņa bilanci. Noklausoties un apspriežot Agrobankas Preiļu nodaļas pārvaldnieka J. Livdāna informāciju, izpildkomiteja atzīmēja, ka rajonā vērojama pastāvīga rajona naudas ienākumu un patēriņu nesabalansētība.

Liela starpība starp ienākumiem un patēriņu ir Līvānu pilsētas iedzīvotājiem. Darba algas īpatsvars un izdevumi prēmiju izmaksai no materiālās stimulēšanas fonda uzņēmumiem un pilsētas organizācijām sastāda 65 procentus no visas summas, kas rajonā paredzēta šiem mērķiem, bet rajona patērētāju kooperācijas preču apgrozības vairumtirdzniecības īpatsvars pilsētas tirdzniecības tīklā sastāda tikai 37,7 procentus no preču apgrozības summas rajona patērētāju kooperācijā. Līvānu iedzīvotāju naudas ienākumu lielākā daļa tiek izvesta uz tuvākajiem rajoniem.

Kopumā kases plāns gan 1988. gadā, gan arī 1989. gada pirmajā ceturksnī ir izpildīts. Patērētāju kooperācija preču apgrozības plānu izpildīja apstākļos, kad preču krājumi tirdzniecībā samazinās. Uz 1989. gada 1. janvāri un 1989. gada 1. aprīli kopumā neizpildīti normatīvi rajona patērētāju biedrību savienībā bija 1,8 un 1,2 miljoni rubļu. Rajona patērētāju biedrību savienībai šajā gadā vajadzīgo preču resursu ir iedalīts par 3 miljoniem rubļu mazāk.

Pieaugošajos iedzīvotāju pieprasījuma apstākļos rajonā neapmierinoši tiek veikta tirdzniecība ar būvmateriāliem, netika izpildīts 988. gada pasūtījums.

Darba apmaksas pieauguma tempi pārsteidz darba ražīguma pieauguma tempus kolhozā «Sarkanā ausma», Suvorova, Kirova kolhozā.

Tautas patēriņa preču izlaide uz vienu rubli nopelnītās algas tikai vienā uzņēmumā ir augstāka par vienu rubli, — Līvānu stikla fabrikā šī gada pirmajā ceturksnī uz vienu darba algas rubli ražotas tautas patēriņa preces par 2,65 rubļiem.

Neskatoties uz to, ka maksas pakalpojumu apjoms pastāvīgi pieaug un valsts pasūtījums kopumā rajonā tiek izpildīts, pagājušajā gadā šo plānu neizpildīja 20 organizācijas no sešdesmit sešām, šī gada pirmajā ceturksnī — 14 organizācijas.

Rajonā vajadzīgajā līmenī nav kooperatīvā kustība.

Pilnībā netiek izmantotas iespējas papildināt kases plāna ienākumu daļu uz dzīvokļu maksas un komunālo maksājumu rēķina. Uz 1989. gada 1. janvāri parāds bija 37 tūkstoši rubļu.

Lai uzlabotu naudas ienākumu un patēriņa līdzsvaru rajonā, rajona Tautas deputātu padomes izpildkomiteja nolēma:

Līvānu eksperimentālajai bioķīmiskajai rūpnīcai izlemt jautājumu par tautas patēriņa preču izlaidi, sākot ar šī gada otro pusgadu.

Rajona patērētāju biedrību savienībai: paaugstināt apkalpošanas kultūru, uzlabot reklāmas darbu, izanalizēt un izlemt jautājumu par būvmateriālu un ražošanas atlikumu pārdošanu, nodrošināt preču fondu pilnīgu izvēli, lūgt Latvijas Patērētāju biedrību savienības valdi iedalīt preču daudzumu, kas saskaņots ar kases plāna segšanu, nodrošināt vairumtirdzniecības preču plāna izpildi visos tirdzniecības punktos, bet veikalu slēgšanas gadījumos kapitālā remonta un citu iemeslu dēļ, nodrošināt šo vietu iedzīvotājus ar nepieciešamajām precēm, pastiprināt kontroli par vairumtirdzniecības preču apgrozības plāna izpildi, meklēt sadarbības iespējas ar citu republiku rajoniem tautas patēriņa preču apmaiņā, labiekārtot tirgus Līvānos un Preiļos, paplašināt un uzlabot komisijas tirdzniecību, nodrošināt iedzīvotājus ar alu, kvasu, sulām, minerālūdeņiem.

Uzņēmumu, organizāciju, iestāžu vadītājiem, kolhozu priekšsēdētājiem, padomju saimniecību direktoriem: nodrošināt plāna izpildi iedzīvotāju maksas pakalpojumu realizācijas apmaiņā, noslēdzot līgumus, ar nolīgto darītāju apspriest apmaksas veidu — bezskaidrās naudas norēķins caur krājkasi, ierobežot naudas izvešanu ar nolīgto darba spēku uz citām republikām, ievērot pareizu darba ražīguma un darba algas pieauguma attiecību, ieviest bezskaidras naudas norēķinu par dzīvokli un komunālajiem maksājumiem darba vietā vai noguldījumu rēķinu.

Ieplānoti arī pasākumi, kas ir veicami rajona kultūras nodaļai, Preiļu rajona sadzīves pakalpojumu kombinātam, agrofirmai «Sarkanais Oktobris», Krājbankas Preiļu nodaļai un citām organizācijām un uzņēmumiem.

Kontrole par šī lēmuma izpildi uzlikta Agrobankas Preiļu nodaļai un rajona izpildkomitejas plānu komisijai.

Zemes lietošana Līvānos

Pilsētas iedzīvotājiem zeme individuālajai apbūvei tiek piešķirta no 600 līdz 1 200 kvadrātmetru platībā pastāvīgā lietošanā. Iedzīvotājiem, kuri nav individuālo māju būvnieki, zeme pilsētas teritorijā tiek piešķirta īstermiņa lietošanā līdz trim gadiem un ilgtermiņa lietošanā līdz 10 gadiem ar kopējo platību līdz 600 kvadrātmetriem, ņemot vērā arī sakņkopības un dārzkopības biedrību zemes gabalus, kurus ir saņēmuši Līvānu pilsētas iedzīvotāji ārpus pilsētas teritorijas.

Zemes gabalus piešķir lietošanā, tos ierādot saskaņā ar pilsētas izpildkomitejas lēmumu sabiedriskās dārziņu sadales komisijas locekļi. Zemes gabalu zemes lietotājam ierāda, nosakot tā robežas dabā. Aizliegts sākt zemes gabala lietošanu pirms nav noteiktas šī gabala robežas dabā un nav izsniegts dokuments, kas apliecina zemes lietošanas tiesības. Zemes lietotāju pienākums ir veikt efektīvus pasākumus, lai palielinātu augsnes auglību, realizēt organizatoriski saimniecisku agrotehnisku pasākumu kompleksu, lai pasargātu augsni no vēja un ūdens erozijas, nepieļaut zemju saslāņošanos, pārpurvošanos, piesārņošanos un aizaugšanu ar nezālēm. Pilsonim nav tiesību patvarīgi aizņemt zemes gabalus pilsētā.

Zemes gabalos, kas piešķirti sakņu dārziem, ēku celšana aizliegta, izņemot pagaidu novietnes dārza inventāra glabāšanai. Šīs pagaidu novietnes drīkst celt tikai ar pilsētas izpildkomitejas atļauju pēc izstrādātiem projektiem, kas saskaņoti ar pilsētas izpildkomiteju un arhitektu. Zemes gabali, kas iedalīti ģimenes dārziņu ierīkošanai, izmantojami tikai dārzeņu, kartupeļu un citu dārza kultūru audzēšanai.

Tādi zemes gabali ir iedalīti ģimenes dārziņu ierīkošanai tā sauktajā Līvānu muižas pussalā, starp Daugavas un Dubnas upēm deviņu hektāru kopplatībā. Šie ģimenes dārziņi pašlaik atrodas ļoti nepievilcīgā stāvoklī: bez izpildkomitejas atļaujas ir sabūvētas neestētiskas dārzu būdas un iežogojumi, vairākās vietās izveidotas nezāļu atkritumu kaudzes, dažādu celtniecības materiālu atliekas Daugavas un Dubnas krastos.

Būt vai nebūt ģimenes dārziņiem — tas ir atkarīgs no ģimenes dārziņu īpašnieku rīcības.

Pilsētas izpildkomitejai nav iebildumu pret sakņkopības biedrības organizēšanu ar tādu noteikumu, ka nekavējoties Daugavas un Dubnas upju krasti tiks sakopti un turpmāk uzturēti kārtībā, likvidējot visas bez pilsētas izpildkomitejas lēmuma uzbūvētās neestētiskās būdas un žogus līdz šī gada 30. novembrim. Šī gada rudenī notiks pilnīga pilsētas zemju inventarizācija, tāpēc katram dārziņa īpašniekam obligāti jāuzliek plāksnīte pie dārziņa ar reģistrācijā iedalīto numuru. Ģimenes dārziņi bez plāksnītēm tiks uzskatīti par patvarīgi aizņemtiem un, pamatojoties uz Latvijas PSR Zemes Kodeksu, tiks atdoti citiem pilsētas iedzīvotājiem.

Sakarā ar to, ka tiek izstrādāts Daugavas senlejas atjaunošanas projekts, līdz 1990. gada 1. janvārim būs konkrēti paziņots par Līvānu muižas pussalā izvietoto dārziņu perspektīvām.

L. GUSĀRS,

sabiedriskās dārziņu sadales komisijas priekšsēdētājs

Sešī no LLA

● *Prakses laiks kolhozā*

ATTĒLĀ (no kreisās): Juris Lazdāns, Ģirts Aspers, Edmunds Seržāns, Juris Grundulis, Aigars Murma un Agris Runcis.

Kolhozam «Ezerciems» pēc pieprasījuma un norīkojuma lopbarības sagatavošanā palīgā devušies sešī studenti no Jelgavas Lauksaimniecības akadēmijas Lauksaimniecības mehanizācijas fakultātes. Mūsu kolhoza daži puiši — mehanizatori uz laiku atkārtoti iesaukti kara dienestā (tas, manuprāt, nebūtu pareizi —lauksaimniecību nestimulē), un viņu traktori stāvēja dīkā. Tādēļ tie tika nodoti studentu rīcībā, tāpat kā vēl daži citi, ar kuriem mehanizatoru trūkuma dēļ nebija, kas brauc. No 20. jūnija studentu vienība ir siena vālā — veic visus siena gatavošanas darbus un tā, apzinīgi un krietni strādājot, līdz 1. augustam viņu darba ieguldījums saimniecībai būs iespaidīgs. Visi sešī čaklie puiši apgūt izvēlēto specialitāti ir nākuši no laukstrādnieku ģimenēm, kuru senči ir cienījuši un mīlējuši zemi, acīmredzot, arī viņu vecāki mīl zemi un savās atvasēs jau gēnos ir ieprogrammēta cieņpilna attieksme pret mūsu uzturdevēju — zemi.

Viens no studentiem ir mūsu kolhoza puisis — Juris Lazdāns, kas audzis zemnieka ģimenē Lazdāņos. Viņa vecāki ir kārtīgi cilvēki un cienījami darba darītāji. Tēvs, Staņislavs, kam līdz pelnītai atpūtai palikuši tikai daži gadi, visu darba mūžu kārtīgi, regulāri, bez nevienas avārijas vada kravas automašīnu. Viņa ģimetne daudzreiz bijusi skatāma kolhoza labāko darba darītāju Goda plāksnē, saņemtas vairākas godalgas un pateicības raksti. Māte, Regīna, pēc Vārkavas vidusskolas beigšanas sāka strādāt savā kolhozā par rēķinvedi. Gadu gaitā guva darba iemaņas un praksi, vēlāk neklātienē pabeidza Jēkabpils Ekonomisko tehnikumu, patreiz strādā kolhozā par galveno grāmatvedi. Arī dēlu, Juri, valdzina zeme, kurā viņš jau ir ieaudzis un paliks pie tās. Mācīdamies Vārkavas vidusskolā, Juris pēc 10. klases beigšanas saņēma mehanizatora apliecību. Pirms dienesta Padomju Armijā divās ražas novākšanas sezonās viņš guva pirmo mehanizatora pūdējumu uz labības kombaina.

Todien, kad ierados vienā no darba objektiem, kolhoza 2. laukkopības brigādē, ko vada Elita Sola, stipri kveldēja jūlija karstā saule, un no Kalupes ezera pūta viegls ziemeļrietenis. Lielceļa «Preiļi — Kalupe» kreisajā malā aiz Zeltovkas slaucamo govju fermas ietilpīgajā skābbarības tranšejā kūsāja spraigs darbs un, tuvāk pieejot, degunā iesitās skābbarības veidošanās procesā tikko jūtamais, īpatnējais aromāts. Tālumā bija redzams mežs, un uz tumšā fona labi varēja saskatīt, kā trīcēja un virmoja saules sakarsētais gaiss. Un vēl tālāk — Saleniekos no mežmalas pāri lielceļam līdz pat Kalupes ezeram pletās lielais āboliņa lauks. No turienes studenti un kolhoza jaunie mehanizatori uz tranšeju veda zaļās masas kravas. Uz tranšejas viens pēc otra, smagi rūkdami, rāpās riteņnieki ar pilnām kravām. Ātri pildījās tranšeja, rosījās saulē un vējos brūni iedegušī vīri, reizēm izkāpdami no tveicīgajām kabīnēm, sviedrus slaucīdami, uz īsām pīppauzēm. Kā katru vasaru izgāzto masu ar kāpurnieku izlīdzināja un blietēja pieredzējušais mehanizators Alfons Vaiders. Uz otra kāpurķēžu traktora strādāja viņa pārinieks students Juris Lazdāns. Vēl divi kāpurnieki stāvēja malā ārpus tranšejas, jo ar šo tehniku pilnīgi pietika, lai dienā viens otram netraucētu, un ritētu normāls darbs. Vakaros līdz vēlai naktij blietēja visi četri. Pa brīžam ar spaini rokās, konservantus kaisot, tranšeju pārstaigāja Baiku ģimenes atvase, Vārkavas vidusskolas 6. klases skolnieks Ainārs Baiks.

Siena gatavošanā darba pietika visiem: gan studentiem, gan saimniecības skolniekiem. Bez viņu līdzdalības klātos grūti, pat neiespējami, jo katru gadu pamatstrādājošo skaits samazinās, un ierindas strādājošos saimniecībā var saskaitīt pat uz roku pirkstiem.

Uz jautājumu, kādi darbi vēl paredzēti, studenti vienbalsīgi un pārliecinoši atbildēja: «Uz rudens pusi — zemes aršana.»

Liels paldies strādāt gribošajiem studentiem, ka viņi mīl zemi, par lielo palīdzību. Uz atkal tikšanos un strādāšanu uz šīs pašas zemītes!

K. GAILUMA teksts un foto

Ja liktenis liedzis ģimenes siltumu

UNGĀRIJA. Par bērniem, kuriem liktenis liedzis ģimenes pavarda siltumu, republikā gādā ne vien tradicionālās specializētās iestādes. Te ļoti plaši tiek ierīkoti ciemati, kuros vietējie iedzīvotāji uzņēmušies rūpes par šo likteņa pabērnu audzināšanu. Šajās mājās bērni dzīvo kā vienā ģimenē no visjaunākā vecuma līdz pat savai pilngadībai.

Līdzīgi ģimenes tipa audzināšanas institūtu modeļi pastāv gandrīz 100 pasaules valstīs. Tie izveidoti starptautiskās organizācijas «SOS — starptautiskie bērnu ciemati» ietvaros.

ATTĒLĀ: viena no divpadsmit bērnu ciemata mājām Batonjē.

TASS fotohronika

Sirdsdaugava Daugavpils rajonā

Daugavas ieleja starp Krāslavu un Daugavpili ir izcils dabas veidojums, kas ar savu krāšņo dabas ainavu un apkārtējo reljefu sagādā prieku ikvienam ceļotājam. Patlaban mūsu republikā notiek plaša diskusija par veicamajiem pasākumiem Daugavas upes ielejas atjaunošanai un saglabāšanai.

Mēs, tūristi, no daudziem republikas rajoniem un Rīgas, 10. jūnija rītā pulcējāmies Daugavpils Pedagoģiskajā institūtā, kur mūs sagaidīja Sirdsdaugavas 2. cikla pārgājiena organizatore Lillija Skudiņa. Te institūtā ar ieplānoto pārgājiena maršrutu, kā arī ar krāšņo Daugavu, ar tās dabas un kultūras piemineklīem diapozitīvos iepazīstināja Daugavpils rajona dabas un kultūras pieminekļu aizsardzības biedrības vadītājs Bruno Jansons.

Kaut arī diena bija apmākusies un lietaina, visi devāmies uz 30 kilometrus attālo Židino Vecpils ciemā, kur sākās mūsu 25 kilometrus garais pārgājiens pa diapozitīvos redzētām vietām. Pārgājienu vadīja novadpētnieks, Daugavpils Pedagoģiskā institūta darbinieks Leons Trukšāns, kas mums sniedza bagātīgu un vērtīgu informāciju par veicamo maršrutu.

Mūsu ceļš veda pa Daugavas ieleju, kur vietām Daugavas stāvkrastu un ielejā esošo pauguru augstums sasniedza 35 metrus. Vietām upe it kā ietriecās gultnē, izskalojot un padziļinot to. Gultnē uzkrājies neskaitāms daudzums akmeņu, kas ir nevienmērīgi izsvaidīti un vietām veido krāces. Mēs esam pie vienas tādas krāces Židice rajonā. Šīs vietas savā darbā «Ar plostu pa Daugavu» aprakstījis rakstnieks Jānis Jaunsudrabiņš.

Pārgājiens šķērso Vecpils ciema teritoriju, kurā ir daudz republikas nozīmes arheoloģisko pieminekļu. Te ir 3 pilskalni — Veračinā, Markovā, Vecpilī, 3 senkapi — Melderišķos, Rudānos un Nitišos, kā arī viena sena apmetne ar senkapiem Slutišķos. Mēs apmeklējām upes krasta tuvumā atrodošos Slutišķu apmetni un senkapus. Šo vietu, sakarā ar agrāk projektējamās Daugavpils HES ūdenskrātuves ierīkošanu, bija paredzēts applūdināt, tāpēc 1985. gadā te tika veikti plašāki arheoloģiskie izrakumi.

Pēc Slatišķu apskates tālāk dodamies uz netālo Markovas pilskalnu, kas atrodas 20 kilometru attālumā no Krāslavas pilsētas. Mums nākas šķērsot nelielu strautiņu, kas izlauzis dziļu gravu Daugavas krastā. Aiz tās starp Daugavu un veco Daugavpils — Krāslavas lielceļu paceļas kokiem apaudzis smilšu kalns nelīdzenas kaupres veidā. Tas kādreiz bijis senču pilskalns, kura garumu vērtē uz 50 metriem un platumu uz 20 metriem. Vēlāk pilskalnā atradusies muiža. Pilskalns laika gaitā ir iznīcināts, rokot kalnā granti. No šīs vietas, kas paceļas apmēram 40 metru augstumā, paveras plašs skats uz Daugavu un Augšzemes mežiem. Mūsu gids L. Trukšāns stāsta, ka vietējie dabas draugi paredzējuši iztīrīt apkārtni un iekārtot skatu torni tūristiem, lai tie varētu priecāties par Daugavas senleju.

Aiz Markovas pilskalna seko pagrūts kāpiens 30 grādu stāvajā Nutišķu kraujā, kur nākotnē arī paredzēts ierīkot skatu torni.

Paejam garām Vecračiņas pilskalnam un kādu gabalu ceļš ved pa meža izcirtumu. To izcirta vēl pavisam nesen, sakarā ar plānoto Daugavpils HES celtniecību. Labi, ka sabiedriskās domas ietekmē 1987. gadā tika pārtraukta Daugavpils HES izbūve un tā tika saglabātas lielas izciršanai paredzētās meža platības.

Ejam gar Daugavu un vērojam pretējā krasta esošo Verveļu krauju, kas šobrīd ir augstākā vieta upes krastā pēc tam, kad Plaviņu HES izbūves rezultātā zem ūdens pazuda Oliņkalns. Drīz vien nonākam pie Vecpils jeb Naujenes pilskalna. Te ir daudz sānu gravu, kuru pārvarēšana prasa lielu fizisko piepūli. Nonākot pie Vecpils pilskalna (lietuviski — Naujenes pilskalns) uzzinām, ka tas bijis apdzīvots jau sen pirms vāciešu ienākšanas Latvijā 13. gadsimtā. Rīmiju hronikā sacīts, ka te pamestā Naujenes pilskalna vietā 1275. gadā Livonijas ordeņa mestrs Ernests Resburga dibina ordeņa pili kā atbalsta punktu bruņiniekiem tālākai zemju kolonizācijai. Uzcelto pili nosauc par Dinaburgu.

Polockas un Lietuvas kņazi naidīgi raugās uz jaundibināto pili un cenšas to visādiem spēkiem izpostīt. Taču tikai pēc 35 gadiem lietuviešiem izdodas pili ieņemt un tie nodedzina to līdz pamatiem. Ordeņa mestrs Gorhards Jorke Dinaburgas pili atjauno 1313. gadā un vēlāk to nostiprina ar 4 jauniem torņiem. 1396. gadā Lietuvas lielkņazs Ģedimins Vitauts ieņem šo pili. Otro reizi tas pili ieņem 1418. gadā un izposta.

Daudz ziņu par Dinaburgas pili un pie tās izveidojušos pilsētiņu notiek 15. un 16. gadsimtā. Tā 1484. gadā to ieņem Maskavas cars Ivans III, bet 1559. gadā tā tiek atdota Polijas karalim Sigizmundam Augustam. Reizē ar Livonijas krišanu Dinaburga tiek pievienota Polockas kņazistei. Cīnoties ar poļiem, Dinaburgu ieņem cars Ivans Bargais, kas te kādu laiku uzturas 1577. gadā. Gadu vēlāk Dinaburgas pilī pulkvedis Plāters piedzirdina krievu zaldātus un ielaiž pilī poļus. Daudzo iebrukumu rezultātā pils un pie tās esošā pilsētiņa iznīkst un to ar 1582. gadu pārnes 19 kilometrus pa Daugavu uz augšu, t. i., uz tagadējās Daugavpils atrašanās vietu.

Mēs apskatām pils drupas, kas atsegtas pēdējās arheoloģiskās ekspedīcijas laikā. Pils teritoriju ierobežo divas dziļas gravas un stāvais Daugavas krasts. Pirmos arheoloģiskos izrakumus te veicis V Neimanis 1888. gadā. Detalizētāki izrakumi sākās 1982. gadā, kad pilnīgi noskaidrots pils un pilsētiņas plānojums.

Pēc Vecpils pilskalna un ordeņa pils apskates dodamies uz bijušās Juzefovas muižas centru. Muiža nodegusi pirmā pasaules kara laikā, bet te ir apskatāms cienīgs objekts — Juzefovas parks, ko savam priekam ierīkojis kādreizējais muižas īpašnieks. Parks 5.8 hektārus liels, tajā aug 17 retu koku sugas, kuras, tāpat kā parks, ir ņemtas valsts aizsardzībā. Ar 1987. gadu te noorganizēts Juzefovas dendroloģiskais liegums.

Esam arī pie skaistās Juzefovas baznīcas, kas tikai šā gada martā atdota atpakaļ vietējai baznīcas draudzei.

A. BURMISTERS,
pārgājiena dalībnieks

(Nobeigums sekos.)

Redaktora v. L. ZENKEVICA

DAUGAVPILS 38. CELTNIEKU ARODVIDUSSKOLA

1989./1990. mācību gadam uzņem audzēkņus šādās specialitātēs:

elektrometinātājs (jaunieši no 15,5 gadu vecuma),

mūrnieks, montētājs (jaunieši no 15,5 gadu vecuma),

krāsotājs, apmetējs (jaunieši, jaunietes no 15 gadu vecuma),

galdnieks, atslēdznieks (jaunieši no 15 gadu vecuma).

Uzņem astotās klases absolventus. Mācību ilgums trīs gadi. Audzēkņi iegūst vidējo izglītību un specialitāti.

Galdnieka, betonētāja specialitātēs uzņem jauniešus no 15 gadu vecuma un vecākus, astotās klases absolventus un demobilizētos karavīrus. Mācību ilgums viens gads. Audzēkņi iegūst tikai specialitāti.

Uzņemšana notiek, lai sagatavotu darbam Daugavpils vispārējā celtniecības trestā, kā arī pēc organizāciju, uzņēmumu norīkojumiem. Tiem, kuri mācās uz «4» un «5», trests izmaksā stipendiju — 30 rubļu mēnesī.

Apmācības notiek latviešu un krievu valodā.

Iestājoties nepieciešami sekojoši dokumenti:

apliecība par izglītību,

dzimšanas apliecība vai pase,

raksturojums,

izziņa no dzīves vietas un par ģimenes sastāvu,

medicīniskā izziņa, forma 086/y (komisija jāiziet ražošanas apvienības «Ķīmiskā šķiedra» poliklīnikā),

četras fotokartītes (3x4 cm).

Mūsu adrese: 228400, Daugavpilī, Gagarina ielā 87.

Tālrunis: 46700.

Darba laiks no plkst. 9.00 līdz 17.00, pārtraukums no plkst. 13.00 līdz 14.00. Sestdienās līdz 14.00. Brīvdienā — svētnās darba laiks no plkst. 9.00 arodvidusskola. Tālruņi: 65721 vai 65742.

JAUNAGLONAS 58. ARODVIDUSSKOLA

1989./1990. mācību gadam uzņem audzēkņus sekojošās specialitātēs:

plaša profila traktorists mašīnists, «C» kategorijas autovadītājs (ar iemaņām izpildīt remontatslēdznieka darbus). Mācību ilgums — trīs gadi;

pavārs (mācības krievu valodā). Mācību ilgums — 2 gadi 8,5 mēneši;

lauku celtniecības meistars. Mācību ilgums — divi gadi;

traktorists mašīnists (uzņem no 16,5 gadiem). Mācību ilgums — viens gads;

mehanizētās slaukšanas meistars. Mācību ilgums — viens gads;

cepējs, miklas veidotājs, miklas dalīšanas darbu mašīnists. Konditors. Mācību ilgums — trīs gadi (mācības latviešu valodā);

automobiļu remonta atslēdznieks, «C», «B» kategorijas autovadītājs. Mācību ilgums — viens gads (ar vidējo izglītību).

Mācības notiek krievu un latviešu valodās. Audzēkņi atrodas pilnīgā valsts nodrošināšanā. Audzēkņi, kuri mācās uz labi un teicami, saņem stipendiju — 10 rubļus.

Arodvidusskolas adrese: Preiļu rajons, s. n. «Jaunaglona», 58. arodvidusskola. Tālruņi: 65721 vai 65742.

PREIĻU DARBĀ IEKĀRTOŠANAS BIROJA LĪVĀNU FILIĀLE

aicina darbā:

automobiļu vadītājus,
strādniekus,
pastniekus.

Griezties darbā iekārtošanas birojā. Tālrunis: 43723.

KOOPERATĪVS «ST SERVISS»

labo skaitļošanas mašīnas un rakstāmmašīnas

organizācijām un privātpersonām, kā arī iepērk norakstītu skaitļošanas tehniku.

Adrese: Preiļi, A. Paulāna ielā 3 a, tālruņi: 22202, 21010.

KOMPJŪTERU SPĒLES —

tā nav tikai aizrautīga izklaidēšanās, bet attīsta arī apķērību, domāšanas ātrumu.

Apmeklējiet kompjūteru spēļu zāli Preiļu sadzīves pakalpojumu namā — tas ir interesanti gan pieaugušajiem, gan arī bērniem.

Darba laiks: no plkst. 9.00 līdz 18.00, pārtraukums no plkst. 14.00 līdz 15.00. Brīvdienas: svētdiena, pirmdiena.

Spēļu zāle atrodas: Kārsavas ielā 4. Tālrunis: 21290.

Administrācija

30. jūlijā Upmalas ciemā

MIRUŠO PIEMIŅAS DIENA

Vanagu kapsētā plkst. 12.00,
Vārkavas kapsētā plkst. 14.00.

Kāpēc tik pēkšņi,
Kāpēc bez atvadu vārdiem
Aizcirti mūžības vārtus...
(O. Vācietis)

Izsakām līdzjūtību JĀŅA ĀDAMA d. CAKULA tuviniekiem, no vina uz mūžu atvadoties.

Padomju saimniecības «Rudzāti» administrācija, arodkomiteja

5. augustā Saunas ciemā

SVECISU VAKARS.

Anspoku kapos plkst. 17.00,
Betišķu kapos plkst. 18.00,
Smelteru kapos plkst. 19.00,
Skuteļu kapos plkst. 20.00,
Jakušu kapos plkst. 21.00,

12. augustā

Pauniņu kapos plkst. 18.00,
Priekuļu kapos plkst. 19.00,
Lakausku kapos plkst. 20.00,
Aizupiešu kapos plkst. 21.00.

6. augustā Silajāņu ciemā

MIRUŠO PIEMIŅAS DIENA

Cervoniku kapsētā plkst. 12.00,
Silajāņu kapsētā plkst. 14.00.

Nolīkst klusi sirmā galva
Saules ceļu aiziedama.
(T. dz.)

Izsakām dziļu līdzjūtību Jurim Lubānam, no VECMĀMIŅAS uz mūžu atvadoties.

Preiļu kooperatīvās arodvidusskolas kolektīvs

Te es nācu, te es gāju,
Te ar bēdām mijās prieks.
Mājas, mājas, dzimtās mājas,
Jums bez manis jāpaliek.
(Z. Purvs)

Dalām sāpju smagumu ar Irēnu Ugaini, no MĀMUĻAS atvadoties.

Preiļu MSP arodkomiteja

Vairs neko tev, māmulīt,
Dzīvē nevarēšu sniegt,
Tik pie baltas kapu kopas
Savu galvu zemu liekt.
(V. Rūja)

Izsakām līdzjūtību Irēnai Ugainei, MĀMIŅU smiltājā aizvadot.

Preiļu MSP kolektīvs

Tu projām aizgāji klusi
Tāda mīļa, balta,
Zem gadu nastas nogurusi.
(A. Grava)

Skumju brīdī esam kopā ar Viktoru un Viktoriju Vogulīem, no MĀTES uz mūžu atvadoties.

Preiļu siera rūpnīcas kolektīvs

Noriet saule vakarā,
Sidrabiņu sijādama,
Aiziet dusēt māmuliņa
Baltā smilšu kalniņā.
(T. dz.)

Skumstam līdzi Kirai Gedušai, viņas MĀMUĻU smiltājā izvadot.

Līvānu būvmateriāļu un konstrukciju kombināta kolektīvs

LENIŅA KAROGS

MŪSU ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

REDAKCIJAS TĀLRUŅI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, atbildīgā sekretāre — 21996, partijas dzīves un padomju celtniecības nodaļa — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, sporta, skolu un jaunatnes dzīves nodaļas — 21759, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas — 21985, foto korespondents — 22203, korektori, grāmatvedība, uzziņas par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodās. Iespiests Latvijas izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības ražošanas apvienības Daugavpils tipogrāfijā (Daugavpilī, Valkas ielā 1). Izdevniecība «Zvaigzne» (Rīgā, M. Gorkija ielā 105). Viena nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Пройльского районного комитета КП Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке.

Metiens 14 174 eksemplāri (latviešu valodā — 9 935 eks., krievu valodā — 4 239 eks.).

Indekss 68169.

Pas. 960.